

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 1T/158/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315010508
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2016:8315010508.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Vladimírom Vargom v trestnej veci obžalovaného E. R., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a),b) Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp.zn. 2Pv 311/15/7702 zo dňa 01.10.2015, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. februára 2016 v Humennom, takto

rozhodol:

Súd obžalovaného E. R., X.. XX.XX.XXXX Y. L. X. M., S. R.,
V. L. Š. XXX/XX, XXX XX R.,

pre skutok, ktorého sa podľa obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné 2 Pv 311/15/7702 zo dňa 01.10.2015 mal dopustiť tak, že:

„dňa 16.06.2015 v čase okolo 19.00 hod. Y. R. X. Š. N. Č.. XXX/XX po tom, ako prišiel v podnapitom stave domov, tak v predsieni rodinného domu vulgárne nadával a vyhrážal sa svojej manželke C. R., že ju zabije a zničí, čím svojím konaním u C. R. vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky aj uskutoční,“ pričom v obžalobe je tento skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné v dotknutej časti oslobodzuje, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné podal na obžalovaného obžalobu pre dva skutky, ktorých sa mal dopustiť tak, že:

„dňa 16.06.2015 v čase okolo 19.00 hod. Y. R. X. Š. N. Č.. XXX/XX po tom, ako prišiel v podnapitom stave domov, tak v predsieni rodinného domu vulgárne nadával a vyhrážal sa svojej manželke C. R., že ju zabije a zničí, čím svojím konaním u C. R. vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky aj uskutoční,

dňa 17.06.2015 v čase okolo 19.00 hod. Y. R. X. Š. N. Č.. XXX/XX opätovne v podnapitom stave po tom ako ho manželka C. R. nechcela pustiť dnu do domu, tak malou sekerou začal rozbíjať kvetináče umiestnené na schodoch vedúcich k vchodovým dverám domu a tiež sekerou začal rozbíjať vchodové dvere domu, súčasne vulgárne nadával svojej manželke C. R. a vyhrážal sa jej, že ju zabije, čím svojím konaním N. C. R. vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky aj uskutoční.“

Dokazovanie vo veci bolo vykonané výpoveďami obžalovaného, svedkov, prečítaním záverov znaleckých posudkov, probačnej správy, rozsudkov Okresného súdu Humenné sp.zn. 19Ps/31/2014 a sp.zn. 19Ps/7/2011 a ostatných listinných dôkazov.

Obžalovaný E. R. vo svojej výpovedi uviedol, že je nevinný. Je ženatý s C. R., vyživovacie povinnosti nemá. Od incidentov, pre ktoré je obvinený, nebyva už v spoločnej domácnosti v dome na N.. Š. Y.

R., ale býva iba v jednej miestnosti tohto domu, ktorá nie je vybavená ani vodou, ani kúrením, pretože manželka ho nechce pustiť do bytu, ani okúpať sa. Poprel, že by niekedy so zbraňou zaútočil na svoju manželku, nikdy jej neublížil a nezbil ju, ani deti pri výchove nebil. Priznal, že manželka dostala od neho dvakrát facku v minulom roku, ale bolo to ešte pred udalosťami, z ktorých je obvinený. Pri udalostiach, z ktorých je obvinený, sa jej vôbec nedotkol. Od tragickej smrti ich dcéry U. trpí manželka psychickými problémami, je paranoidná a má aj štyrmi psychiatrami potvrdenú diagnózu paranoje. Viackrát sa stalo, že počas spánku sa zobudil a manželka stála nad ním a odháňala duchov. Neustála tvrdila, že susedia ju natáčajú a kazety predávajú do Anglicka, že ju odpočúvajú a ožarujú svetlom, aby jej vypadali vlasy, v dôsledku čoho zatiahla žalúzie, zahrnula závesy na oknách, ešte nato zavesila deku a spala pod hrubým kartónom. Pokiaľ ide o skutok, nikdy v živote sa jej nevyhrážal a ak použil sekerku, tak ju použil len na to, aby sa mohol cez zatvorené dvere dostať domov. Raz buchol sekerou vo dverách, potom sekeru zahodil a od zlosti zvalil kvetináč. Nikdy však manželku so sekerou neohrozoval.

Svedkyňa C. R., manželka obvineného, na hlavnom pojednávaní dňa 03.02.2016 odmietla vypovedať z dôvodu, že podľa upovedomenia OO PZ je podozrivá zo spáchania priestupku, preto vypovedať nechce.

Svedok H. D., svokor obžalovaného, uviedol, že si pamätá na udalosť z minulého roka, keď obžalovaný bol so sekerou v špajzi a vykrikoval, pričom nevie, čo by sa ďalej dialo, keby dcéra nezavolała políciu. Keď je zať triezvy, je všetko v poriadku, ale keď má vypité, častokrát nadáva aj jemu, aj dcére, „ty šalena“. On býva vo svojej chyži a nevie, čo oni medzi sebou majú, a nechce sa do nich miešať, nech si robia, čo chcú. Z výpovede svedka v prípravnom konaní dňa 28.07.2015 (čl. 47 - čítaná na návrh prokurátora) svedok uviedol, že jeho výpoveď je správna, pretože počul, že obvinený sa dcére vyhrážal, že ju zabije, zareže a pôjde za to do basy.

Obžalovaný poprel pravdivosť svedkovej výpovede. Poukázal na to, že dedo ani nevie, aký je deň, ale prisvedčí svojej dcére zo strachu, že ho nedochová. Svedok sa svojej dcéry bojí.

Svedok H. L. ako člen policajnej hliadky uviedol, že na uvedenú vec si nepamätá, pretože od udalosti vykonali už množstvo služobných zákrokov. Po prečítaní jeho výpovede v prípravnom konaní zo dňa 03.08.2015 trval na jej obsahu. Na otázku obžalovaného uviedol, že v čase príchodu hliadky nebol obvinený agresívny, nepamätá si, kto vykrikoval z okna a dvere rozsekané neboli, boli iba poškodené. Nenavrhol, aby obvinený zavolał požiarnikov kvôli otvoreniu dverí.

Svedok Y. P. v rámci výpovede na hlavnom pojednávaní si spomínal, že v uvedenom období veľmi často chodili do domu R., možno 3-4 krát do týždňa. Pokiaľ ide o prejednávajúcu udalosť, už nevie, kto zavolał na políciu, boli tam vyslaní a zistili, že sú poškodené kvetináče a vchodové dvere. Prítomný bol p. R., ktorý sa priznal, že sa chcel dostať do domu, nakoľko ho manželka nechcela pustiť dnu. Potom prišla druhá hliadka, ktorá túto udalosť už realizovala ako trestný čin. Pamätá si len to, že manželka obvineného vymkla. Keď tam boli prvýkrát, uviedol im, že manželka ho nechce pustiť do domu a bude spať v zadnej miestnosti. Vtedy ešte neboli porozbýjané dvere, len po sebe kričali. Pani R. bola v dome a p. R. bol vonku. Až pri druhom príchode zistili, že sú rozbité kvetináče. Na otázku obžalovaného uviedol, že pri prvom príchode bol p. R. kludný, ale p. R. mu nadávala, vykrikovala, že tu nemá čo robiť, kričala, že ho do domu nepustí. Pri druhom výjazde ona bola v dome a spoza okna kričala, no dobre ju nepočuli, a p. R. bol vonku, síce rozrušený pri vysvetľovaní, čo sa stalo, ale nemožno povedať, že by bol agresívny. Bol pod vplyvom alkoholu, ale nebol opitý tak, že by sa tackal. U R. zasahovali často pre ten istý dôvod, že pani nechcela pustiť obžalovaného do domu, zamkynala mu už vchodovú bránku z ulice a nakoľko je obžalovaný osobou ZŤP, nemohol preskočiť bránku a stále volal hliadku, aby sa dostal do domu. Pamätá si, že on chcel ísť len domov a nenarúšal verejný poriadok, skôr p. R. narúšala svojim krikom nočný klud, pretože kričala aj v nočných hodinách.

Zo znaleckého posudku č. 85,58/2015 vypracovaného znalcami z odboru Zdravníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria MUDr. Alfonzom Porvažníkom a MUDr. Petrom Šalamonom dňa 04.08.2015 vyplynulo, že obvinený E. R. trpí organickou poruchou osobnosti a správania a poruchami psychiky a správania, ktoré sú zapríčinené užívaním alkoholu - syndrómom závislosti. Tieto poruchy sú u neho trvalé a boli v jeho zdravotnej dokumentácii konštatované už v minulosti. Obvinený aj pred znalcami popieral spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania. Ak sa ho aj dopustil, jeho ovládacie a rozpoznávacíe schopnosti v čase spáchania skutku boli znížené len ľahkou, nepodstatnou mierou. Osobnosť posudzovaného nesie známky alkoholovej degradácie osobnosti z dôvodu dlhodobého abúzu

alkoholu a prejavuje sa u neho zvýšená afektívna labilita a impulzivita, a to najmä v konfliktných situáciách. Je účelné nariadenie ochrannej psychiatrickej liečby.

V znaleckom posudku č. 86,59/2015 vypracovanom znalcami MUDr. Alfonzom Porvažníkom a MUDr. Petrom Šalamonom dňa 05.08.2015 je poškodená C. R. hodnotená ako osoba s nešpecifikovanou paranoidnou poruchou, ktorá sa prejavuje od roku 2013 doposiaľ. Nebadať u nej tendenciu určité veci úplne vymýšľať, ale je u nej tendencia niektoré skutočnosti určitým spôsobom pretvárať vo svoj prospech (skresľovať) podľa vlastného presvedčenia. Pred znalcami nevedela dostatočne presne zreprodukovať priebeh skutočnosti a sama udávala, že sa jej niektoré okolnosti pletú. Jej schopnosť správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežitú skutočnosť vo vzťahu ku skutku je hodnotená ako znížená.

Znalčka PhDr. Marta Botková z odboru Psychológia vo svojom znaleckom posudku č. 20/2015 z 29.08.2015 popísala osobnosť poškodenej C. R. ako intelektovo v dolnom pásme priemeru so zvýšenou senzitívnou vzťahovosťou, emočnou labilitou a instabilitou, ktorá je dominantná, presadzuje svoj názor. Jej pamäťové schopnosti sú zachované, ale schopnosť vnímania prežitého, podržania v pamäti a následná reprodukcia môže byť kvantitatívne a kvalitatívne ovplyvnená, čo narúša jej kontakt s realitou a znižuje jej špecifickú vierohodnosť. Aj vzhľadom k výskytu zrakových ilúzií, sluchových halucinácií a paranoidných obsahov v myslení, ako aj skreslenie úsudku negatívnymi emóciami k manželovi E. R. sa nedá vylúčiť istá miera skreslenia vnímaného, zapamätaného a reprodukovaného obsahu.

Z rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 19Ps/7/2011 zo dňa 20.06.2011 bolo zistené, že obžalovaný E. R. bol pozbavený spôsobilosti k právnym úkonom a poškodená C. R. bola ustanovená za jeho opatrovníčku.

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 19Ps/31/2014 zo dňa 15.12.2014 bola E. R. vrátená spôsobilosť k právnym úkonom.

Podľa priebežnej probačnej správy probačného a mediačného úradníka zo dňa 18.02.2016 obvinený E. R. sa podrobuje probácii pri väzbe nahradenej jeho písomným sľubom za uloženia obmedzení. Obvinený priznáva problémy v manželstve s tým, že značný vplyv na tom mala tragická udalosť v rodine - smrť dcéry U. pri autonehode v roku 2009. Vzťahy s manželkou sú narušené, pretože mu bráni v spoločnom užívaní nehnuteľnosti. Od prepustenia z väzby žije len v prístavbe pri rodinnom dome, kde nemá vyhovujúce podmienky na bežné fungovanie, vrátane hygienických štandardov. Uložené obmedzenia - zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť oznámiť každú zmenu svojho pobytu - obvinený dodržiava v plnej miere a nebolo preukázané ich porušenie. Problémy medzi obžalovaným a jeho manželkou sú dlhodobého charakteru a napriek snahe E. R. o ich vyriešenie a o pokojné spolunažívanie nenachádzajú odozvu ani snahu u poškodenej.

Na hlavnom pojednávaní dňa 22.02.2016 obžalovaný poukázal na to, že po tragickej udalosti jeho manželka najprv vyhodila dcéru H. aj so synom a s jej manželom, ktorí predtým bývali u nich, potom vyhodila aj vlastnú sestru F., ktorá chcela prísť na návštevu B. Č. a on musel zakročiť, aby mohla zostať na návšteve. Chcel, aby prišla na návštevu aj jej druhá sestra žijúca Y. L., aby sa s ňou porozprávala, aby jej dohovorela, avšak švagriná to odmietla, že sa bojí jej reakcie. Manželka si rozhnevala celú svoju rodinu. Problém je v tom, že sa odmieta liečiť a iba kvôli tomu sú nedorozumenia. Nemal ďalšie návrhy na dokazovanie.

V rámci záverečnej reči obžalovaný naďalej tvrdil, že sa manželke žiadny spôsobom nevyhrážal, ani jej neublížil. Uviedol, že jeho zdravotný stav mu neumožňuje absolvovať ústavnú protialkoholickú liečbu, je však rozhodnutý abstinovať a keď to bude potrebné, sám absolvuje ambulantnú liečbu. Pri prednese posledného slova uviedol, že nevie, kto iný v jeho veku po 40 ročnom manželstve v listoch vyznáva svojej manželke lásku tak ako on. Nikdy by jej neublížil a ani jej neublíži. Dvadsať rokov pracoval s mladými ľuďmi ako majster odborného výcviku v pedagogickom procese a nikdy nemal žiadny problém. Mnohokrát ju prosil, aby sa nechala liečiť, veď vlastnej dcéry H., ktorú z domu vyhnala, sa šesť rokov neozvala. Po jej vyjadrenom nesúhlase poukázal na to, že toto je jej typická reakcia a že podľa nej na vine všetkému je on.

Po vykonanom dokazovaní prokurátor považoval za preukázané, že obidva skutky sa stali tak, ako sú uvedené v obžalobe a že tieto skutky naplnili znaky žalovaného trestného činu, aj keď k nemu do

istej miery prispela poškodená. Navrhol preto uznať obžalovaného za vinného zo skutkov uvedených v obžalobe a uložiť mu podmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, určiť skúšobnú dobu na jeden rok a súčasne uložiť aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Na základe výsledkov takto vykonaného dokazovania mal súd za dostatočne preukázané, že obžalovaný E. R. svojim konaním zo dňa 16.06.2015 nenaplnil znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, a to ani po stránke subjektívnej, ani po stránke objektívnej, na základe čoho ho súd spod obžaloby oslobodil. K takémuto rozhodnutiu súd dospel po úvahe, v rámci ktorej zohľadnil nielen závery vykonaného dokazovania, ale aj súčasný osobný život obvineného, ktorý žije v nefungujúcom manželstve s poškodenou C. R. trpiacou nešpecifikovanou paranoidnou poruchou, ktorá spôsobuje, že niektoré prežité skutočnosti skresľuje a pretvára vo svoj prospech podľa vlastného presvedčenia. Jej kontakt s realitou je aj podľa psychológa narušený a jej špecifická vierohodnosť je znížená. Aj keď vzťahy medzi obžalovaným a poškodenou sú dlhodobo napäté a nezdravé, správanie obvineného dňa 16.06.2015 nemožno kvalifikovať ako nebezpečné vyhrážanie vo vzťahu k blízkej osobe, ale ako dôsledok naakumulovanej bezmocnosti a nespravodlivosti.

O dôvodnej obave zo zabitia a zničenia u poškodenej je namieste polemizovať práve s ohľadom na jej tendenciu skresľovať skutočnosť z dôvodu, že trpí paranoidnou poruchou. Aj z výsledku priebežnej probačnej správy je preukázaná veľká snaha obvineného o znormalizovanie spolužitia s poškodenou, ktorá sa však pre jej neochotu míňa účinku. K oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby pre skorší skutok zo 16.06.2015 súd pristúpil z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa skutok stal.

Svedkyňa C. R., manželka obvineného, na hlavnom pojednávaní dňa 03.02.2016 bola poučená o práve odoprieť výpoveď z dôvodu prípadného nebezpečenstva spôsobenia trestného stíhania sebe alebo svojim príbuzným a iným osobám s ktorými je v pomere uvedenom v ust. §-u 130 ods. 2 TP. Po poučení túto možnosť využila s poukazaním na to, že podľa upovedomenia OO PZ je podozrivá zo spáchania priestupku, preto vypovedať nechce. Súd uvádza, že nemožno vylúčiť, že svedkyňa odoprela výpoveď ja z toho dôvodu, že by (po zložení prísahy) sama seba mohla usvedčiť z trestného činu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 Tr. zákona, resp. krivého obvinenia podľa § 345 Tr. zákona.

Prokurátor nenavrhol prečítať výpoveď svedkyne z prípravného konania. Súd bez návrhu procesnej strany nie je oprávnený vykonať dôkaz, ktorý by mohol byť podkladom pre uznanie viny a to s poukazom na základnú zásadu trestného konania vyjadrenú v § 2 ods. 14 Trestného poriadku (ďalej len „TP“), podľa ktorej strany sú si v konaní pred súdom rovné, rešpektujú ústavné právo obvineného na nestranný súd (čl. 46 ods. 1 a čl. 141 ods. 1 ústavy SR), rešpektujú právo obvineného na spravodlivé súdne konanie uvedené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenie federálneho ministerstva zahraničných vecí Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky uverejnené pod č. 209/1992 Zb.), súd nemôže z vlastnej iniciatívy (teda bez návrhu prokurátora) vykonávať dôkazy usvedčujúce obvineného zo spáchania trestného činu, napríklad odstraňovaním rozporov vo výpovediach obvineného, či prečítaním listinných dôkazov usvedčujúcich obvineného, nakoľko by tým narušil vyššie spomínanú zásadu rovnosti strán a ústavné právo obvineného na nestranný súd.

Aj ustanovenie § 2 ods. 11 veta prvá TP upravujúce oprávnenie súdu vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl, je potrebné vykladať vo vzťahu k ďalším základným zásadám trestného konania - každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 2 ods. 7 TP), strany sú si v konaní pred súdom rovné (§ 2 ods. 14 TP), trestné stíhanie pred súdom je možné len na základe návrhu alebo obžaloby podanej prokurátorom, ktorý v konaní pred súdom obžalobu alebo návrh zastupuje (§ 2 ods. 15 TP), pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak (§ 2 ods. 19 TP).

I keď si navonok právo súdu vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl, s princípom rovnosti strán a z neho plynúcej kontradiktórnosti konania pred nestranným súdom vzájomne konkurujú, ľudské právo na spravodlivé súdne konanie garantované čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR premietnuté do ustanovenia § 2 ods. 7 TP, podľa ktorého každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v

primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom, je vyšším princípom a preto oprávnenie súdu vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl možno realizovať iba v rozsahu, v ktorom neohrozuje rámec vyššie uvedených hodnôt.

Súd nemôže pri dokazovaní viny nahrádzať štát - prokurátor v trestnom konaní zastupuje štát (§ 2 ods. 5 TP).

Iba orgánom činným v trestnom konaní (teda nie aj súdu) je uložená povinnosť zistiť skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti (§ 2 ods. 10 TP).

Inými slovami povedané - aj keď z vyšetrovacieho spisu predloženého s obžalobou vyplýva, že v prípravnom konaní bol produkovaný dôkaz usvedčujúci obvineného, pokiaľ ho však prokurátor nenavrhne vykonať na hlavnom pojednávaní, súd nielenže nie je povinný ho vykonať, ale nie je na to ani oprávnený, nakoľko by neprípustným spôsobom zasiahol do práva obvineného na spravodlivý proces a nestranný súd.

Vyššie uvedenému výkladu zodpovedá uvedená judikatúra:

V odôvodnení uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Tost 35/2015, zo dňa 14. decembra 2015, najvyšší súd uviedol:

„S poukazom aj na rozhodnutím ŠTS reflektovanú aktuálnu judikatúru najvyššieho súdu (R 118/2014) neostáva iné, len opätovne zdôrazniť dôkazné bremeno prokurátora v súdnom konaní a v tomto smere jeho autonómiu, pokiaľ ide o obsahovú kvalitu ním navrhovaných dôkazov.

Na druhej strane, nebude úlohou súdu na hlavnom pojednávaní napomáhať dokazovaniu, tvoriacemu podklad pre uznanie viny. To platí aj pre eventuálne nedostatky znaleckých posudkov, a to vo vzťahu k pochybnostiam o ktoromkoľvek kvalifikačnom momente, vrátane okolností, podmieňujúcich použitie vyššej trestnej sadzby (rozsahu činu a iné).

Súd je oprávnený do dokazovania na hlavnom pojednávaní v rozsahu zákonnej úpravy aktívne vstúpiť, napr. (typicky) pri výsluchu znalca (dokonca aj vykonať stranami nenavrhnutý dôkaz) - jeho úloha je však negatívne vymedzená vyššie (nenahrádza prokurátora).“

I keď predmetom vyššie citovaného rozhodnutia bolo posúdenie postupu súdu prvého stupňa, ktorý svojim rozhodnutím podľa § 244 ods. 1 písm. h) TP, obžalobu prokurátora odmietol a vec vrátil prokurátorovi, nemožno prehliadnuť akcentovanie princípu rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania. V rozhodnutí sa viackrát zvyrazňuje dôkazné bremeno prokurátora v súdnom konaní a v tomto smere jeho autonómia, pokiaľ ide o obsahovú kvalitu ním navrhovaných dôkazov.

Najvyšší súd SR, však v spomínanom rozhodnutí vyslovil aj jednoznačný a zásadný právny názor o úlohe súdu pri dokazovaní viny na hlavnom pojednávaní - nie je úlohou súdu na hlavnom pojednávaní napomáhať dokazovaniu, tvoriacemu podklad pre uznanie viny.

Súd nie je pomocníkom prokurátora a preto ani nie je jeho úlohou, aby prokurátora upozorňoval na možné slabiny obžaloby, či na nedostatočnosť niektorých dôkazov a tým prokurátorovi pomáhal v dokazovaní viny obvineného v konaní pred súdom. Spravodlivým rozhodnutím súdu v zmysle § 2 ods. 10 TP, je aj rozhodnutie oslobodzujúce pokiaľ prokurátor neudrží dôkazné bremeno v konaní pred súdom. (z uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/64/2015, zo dňa 23. júna 2015)

Spravodlivé meritórne rozhodnutie súdu, ktoré má komplexné (obojsmerné) dokazovanie orgánov činných v trestnom konaní v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku umožniť, je v prípade dôkaznej núdze rozhodnutie podľa zásady dôkazného bremena, teda pri pochybnostiach v prospech obžalovaného, čo znamená v neprospech obžaloby. Spravodlivé je, aby každý, kto spáchal trestný čin, bol za jeho spáchanie odsúdený a primerane potrestaný, ale len vtedy, resp. v tom rozsahu, v ktorom mu je vina dokázaná v konaní pred súdom (tzv. „objektívnu“ pravdu totiž v mnohých prípadoch nemožno, práve z objektívnych dôvodov, zistiť). V tomto konaní rozhoduje súd ako nestranný orgán a zodpovednosť za dokázanie skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, nesie prokurátor (ako žalujúca strana). (z uznesenia Najvyššieho súdu SR z 2. apríla 2014, sp. zn. 2 Tost 4/2014)

Záverom súd poukazuje na výpoveď svedka (zasahujúceho policajta), ktorý uviedol, že u R. zasahovali často pre ten istý dôvod, že pani nechcela pustiť obžalovaného do domu, zamkynala mu už vchodový

bránku z ulice a nakoľko je obžalovaný osobou ZŤP, nemohol preskočiť bránku a stále volal hliadku, aby sa dostal do domu. Pamätá si, že on chcel ísť len domov a nenarúšal verejný poriadok, skôr p. R. narúšala svojim krikom nočný kľud, pretože kričala aj v nočných hodinách.

Pokiaľ ide o neskôr spáchaný skutok zo dňa 17.06.2015, súd trestnú vec pre tento skutok postúpil samostatným uznesením Okresnému úradu Humenné, pretože nejde o trestný čin. Žalovaný skutok by mal Okresný úrad Humenné prejednať ako priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.